

Wapenunie – Union Armes

VERGUNNINGSPLICHT HISTORISCHE, FOLKLORISTISCHE EN DECORATIEVE WAPENS

Mr. DEMEYERE Nico, advocaat, ondervoorzitter Wapenunie

Inhoud

1. Inleiding.....	2
2. Welke wapens worden vergunningsplichtig?	3
3. Aanvraag vergunning voor vroegere hfd wapens	4
3.1. Registratieprocedure	5
3.2. Vergunningsvoorwaarden	5
3.3. Veiligheidsvoorschriften	6
3.4. Retributies	7
4. Aanvraag van een erkenning als verzamelaar	7
4.1. Voorwaarden	7
4.2. Registratie voormalige HFD wapens	8
4.3. Veiligheidsmaatregelen	8
4.4. Retributies	8

SAMENVATTING

Vanaf 25 mei 2013 wordt de lijst van vrij verkrijgbare vuurwapens met rookzwak kruit (de zogenaamde "HFD-lijst") afgeschaft. Er is een overgangstermijn tot 25 mei 2014 om voor deze wapens een vergunning aan te vragen. Binnen deze periode kan ook, onder soepele voorwaarden, een verzamelerkenning worden aangevraagd.

Het Koninklijk Besluit van 8 mei 2013 dat deze afschaffing regelt is om verschillende redenen voor kritiek vatbaar¹ en zal naar alle waarschijnlijkheid worden voorgelegd aan de Raad van State. Vermits het besluit op een aantal punten in strijd is met de Grondwet en de wapenwet, menen wij dat het besluit waarschijnlijk geheel of gedeeltelijk zal worden vernietigd.

Om deze reden adviseren wij bezitters van voormalige HFD wapens om geen overhaaste acties te nemen en te wachten tot duidelijkheid is.

Wapenbezitters die al andere vergunningen hebben of de voormalige HFD wapens willen gebruiken voor sportief- en recreatief schieten kunnen reeds overgaan tot registratie van de wapens (via SSL) of een vergunning aanvragen met de wettige reden "sportief- en recreatief schieten".

Ook wie een verzamelerkenning wil aanvragen om in de toekomst nog HFD wapens te blijven verzamelen heeft er belang bij om zo snel mogelijk een erkenning als verzamelaar aan te vragen.

Wapenunie – Union Armes

---

1. INLEIDING

In december 2011 werden op de Place Saint-Lambert in Luik enkele mensen gedood en verwond door een actie van een veroordeelde crimineel. Bij deze actie werden illegale en verboden wapens gebruikt.

Steekvlampolitiek is de meest bepalende factor voor wijzigingen in de wapenwet. Zelfs na de aanzienlijke verstrenging van de wapenwet in 2006 telt ons land nog ongeveer 400.000 legale wapenbezitters. Desondanks gaan de meeste politici ervan uit dat de wapenwet electoraal een onbelangrijk thema is. Geen enkele politieke partij heeft dan ook een volledig uitgewerkt en doordacht standpunt over de wapenwet. De pers werkt dat in de hand door selectief onvolledige of zelfs verkeerde berichten de wereld in te sturen. Ze laat voorts ook na om kritische vragen te stellen.

Na het incident in Luik was het dus niet anders. Hoewel de minister van Binnenlandse Zaken een aantal zeer gepaste maatregelen nam om de strijd tegen de illegale wapentrafiiek op te voeren, werden ook legale wapenbezitters opnieuw getroffen. Er kwam ondermeer een verbod op laders met abnormaal hoge capaciteit. Voorts vond men dat de lijst van vrij verkrijgbare wapens van historische, folkloristische of decoratieve waarde (hierna "HFD-lijst") moest worden afgeschaft. De regering tracht de bevolking ervan te overtuigen dat deze maatregelen de openbare veiligheid zullen verhogen en dat schietpartijen zoals die in Luik daardoor voorkomen kunnen worden...

Zoals ook het geval was met de nieuwe wapenwet in 2006, zal de afschaffing van de lijst vooral veel administratief werk veroorzaken voor de politiediensten. Deze tijd kan dan niet gebruikt worden voor de kerntaken van de politie en voor de strijd tegen illegale wapenhandel en andere criminele fenomenen. Door elk incident als aanleiding te gebruiken om aan de wetgeving te sleutelen wordt ook het vertrouwen van de burger ondergraven die vaak soms tot de illegaliteit gedwongen wordt². Het gebrek aan beleid, dat dan wordt ingevuld door steekvlampolitiek, komt de openbare veiligheid dus niet ten goede. Ook heeft de regering geen controle op de manier waarop de Vlaamse provinciegouverneurs de wapenwet uitvoeren. Zo wordt getolereerd dat provinciegouverneurs, alleen of in onderling overleg, eigen regels gaan maken voor hun provincie.

Wij vragen al jaren dat het beleid inspanningen levert om de illegale wapens te bestrijden. Daar worden te weinig inspanningen voor geleverd. Zo is het Centraal Wapenregister na zeven jaar nog steeds een onbetrouwbaar instrument om wapens te kunnen opsporen. Wij zijn van mening dat de ernstige verstrenging na de volledig nieuwe wapenwet die in 2006 unaniem aangenomen werd het legaal wapenbezit op een voldoende manier heeft geregeld. De nieuwe wet heeft zelfs al andere Europese wetgevers geïnspireerd. Nu is het zaak om een stabiel klimaat te creëren waarin legale wapenbezitters zeker zijn van de grenzen waarbinnen ze hun wapens kunnen houden. Tevens is het de hoogste tijd dat de regering de nodige initiatieven neemt om een einde te maken aan de eigen administratieve praktijken (en soms zelfs flagrante wetsovertredingen) van de Vlaamse provinciegouverneurs en hun ambtenaren.

Als aan deze voorwaarden niet voldaan is, dan zal de registratie van vrij verkrijgbare HFD-wapens een maat voor niets zijn en heeft de regering een besluit genomen waardoor tienduizenden wapens in het illegale circuit komen.

Wapenunie – Union Armes

---

2. WELKE WAPENS WORDEN VERGUNNINGSPLICHTIG?

Op 15 mei 2013 verscheen het “Koninklijk Besluit van 8 mei 2013 tot wijziging van het Koninklijk Besluit van 20 september 1991 betreffende de vuurwapens met historische, folkloristische of decoratieve waarde en de vuurwapens die voor het schieten onbruikbaar zijn gemaakt” in het Belgisch Staatsblad³.

Dit besluit zal in werking treden op de tiende dag na publicatie, dus op 25 mei 2013⁴.

Vanaf 25 mei 2013 worden de volgende wapens vergunningsplichtig:

- De HFD wapens met rookzwak kruit die opgenomen waren in een lijst bij het besluit van 20 september 1991;
- De vuurwapens waarvoor geen aangepaste munitie meer wordt vervaardigd. Ook zijn enkel de vuurwapens die voor 1895 vervaardigd zijn nog vrij verkrijgbaar (vroeger werd 1897 als scharnierdatum gehanteerd).

In de praktijk betekent dit dat, vanaf 25 mei 2013, alle wapens die op de lijst van “panopliewapens” vergunningsplichtig worden. De lijst zelf wordt trouwens ook geschrapt. Deze wapens werden meestal verkocht op wapenbeurzen. Er zijn er enkele honderdduizenden in omloop. Door deze maatregel worden alle regels voor vergunningsplichtige wapens ook van toepassing op sommige vrij verkrijgbare wapens⁵.

Het nieuwe besluit betekent echter niet dat er geen vrij verkrijgbare vuurwapens meer bestaan. De volgende vuurwapens blijven vrij verkrijgbaar (en zijn dus niet vergunningsplichtig):

- vuurwapens die, via het sluitstuk, via de loopmond of via de voorkant van de trommel uitsluitend met zwart kruit of met patronen met zwart kruit en afzonderlijke ontsteking geladen worden waarvan het model of het brevet dateert van voor 1890 en de vervaardiging van voor 1945;
- vuurwapens die uitsluitend gebruik maken van patronen met zwart kruit en met ingewerkte ontsteking, waarvan het model of het brevet dateert van voor 1890 en de vervaardiging van vóór 1945;
- vuurwapens die worden gedragen bij folkloristische optochten of historische reconstructies, voor zover het gaat om schouder- of handvuurwapens op zwart kruit met één schot, met een gladde loop en met afzonderlijke ontsteking door middel van een vuursteen of percussie, die via de loopmond worden geladen.
- vuurwapens die zijn vervaardigd voor 1895;
- vuurwapens gebruikt tijdens de gildenschietingen, voornamelijk in Limburg (onder bepaalde voorwaarden⁶).

In de praktijk betreft het dus bijna altijd zwartkruitwapens. We merken op dat moderne replica's (vervaardigd na 1895 of na 1945) van zwartkruitwapens steeds vergunningsplichtig zijn. Onder sommige voorwaarden kunnen moderne replica's van zwartkruit voorladers en zwartkruitwapens die patronen verschietsen met afzonderlijke ontsteking door houders van een sportschutterslicentie geldig in wapencategorie E worden voorhanden gehouden zonder dat een vergunning dient te worden aangevraagd⁷.

Uiteraard blijven ook de geneutraliseerde vuurwapens vrij verkrijgbaar, op voorwaarde dat de neutralisatie verricht werd door de Proefbank te Luik⁸.

Wapenunie – Union Armes

3. AANVRAAG VERGUNNING VOOR VROEGERE HFD WAPENS

Wie in het bezit is van vroegere HFD wapens, kan die op verschillende manieren laten registreren:

- Er kan een vergunning worden aangevraagd met de wettige reden “de intentie een verzameling historische wapens op te bouwen”. In dit geval is het niet toegestaan om met de wapens te schieten. Er mag ook munitie worden bijgehouden a rato van één patroon per type wapen⁹.
- Als de wapens gebruikt worden voor sportief- en recreatief schieten kan ook een vergunning worden aangevraagd met deze wettige reden. Er is dan wel vereist dat de wettige reden wordt aangetoond met een sportschutterslicentie (geldig voor de betrokken wapencategorie) of door een attest van een erkende schietstand waaruit voldoende schietbeurten blijken¹⁰.
- Als de lange repeeteervuurwapens ook gebruikt kunnen worden voor het sportschieten (b.v. in de discipline ordonnantiwapens voor 1950), kunnen ze worden geregistreerd via de sportschutterslicentie¹¹. Er dient dan een formulier van overdracht “model 9” te worden opgemaakt waarin de wapenbezitter zowel als overdrager als ontvanger van het wapen wordt aangeduid¹².
- Als het gebruik van de wapens toegestaan is voor de jacht waar het jachtverlof geldig is¹³, kan een houder van een jachtverlof eveneens de wapens registreren via een “model 9” volgens dezelfde procedure als van toepassing voor de sportschutters.

In elk geval moet de wapenbezitter initiatief nemen voor 25 mei 2014¹⁴. Zoals gezegd is het nieuwe KB op een aantal punten in strijd met andere wetgeving. Wij weten niet of er tegen het nieuwe besluit een vernietigingsberoep zal worden ingediend. Om deze reden raden wij aan om te wachten tot hier meer duidelijkheid over is. Allicht zal die er zijn tegen eind 2013. Er rest dan nog voldoende tijd om het nodige te doen.

Het aanvragen van een wapenvergunning met wettige reden “intentie om een verzameling historische wapens uit te bouwen” is aangewezen in de volgende gevallen:

- Als de wapenbezitter niet met de wapens wenst te schieten; *en*
- Als er geen bijkomende aankopen van vroegere HFD wapens gepland zijn

Als men de vroegere HFD wapens wil gebruiken om mee te schieten, is het aangewezen om de wapens te registreren via jachtverlof / sportschutterslicentie of een wapenvergunning aan te vragen met de wettige reden “sportief- en recreatief schieten”. De gewone regels zijn dan van toepassing.

Als de wapenbezitter nog verdere uitbreiding van zijn verzameling plant, is het aangewezen om een erkenning als verzamelaar aan te vragen. Met deze verzamelerkenning kunnen een onbeperkt aantal vroegere HFD-wapens worden bijgekocht zonder dat telkens een retributie voor een vergunning moet worden bepaald.

Wij bespreken hier de specifieke regeling voor de aanvraag van een vergunning met de wettige reden “intentie om een verzameling historische wapens uit te bouwen”.

De soepele regeling voor de aanvraag van een verzamelerkenning wordt hierna onder punt 4 toegelicht.

Wapenunie – Union Armes

3.1. Registratieprocedure

Wie in het bezit is van een vroeger vrij verkrijgbaar wapen dat per 25 mei 2013 vergunningsplichtig is geworden, dient zich met het wapen aan te bieden bij de lokale politie. Dit dient te gebeuren uiterlijk op 25 mei 2014.

De lokale politie zal dan onderzoeken of de bezitter meerderjarig is en of hij niet veroordeeld geweest is voor een misdrijf dat wapenbezit uitsluit¹⁵. Alle mogelijke veroordelingen kunnen hier in aanmerking genomen worden, zonder dat rekening gehouden wordt met enige verjaringstermijn. Wie dus bijvoorbeeld tientallen jaren geleden in aanraking kwam met het gerecht en veroordeeld werd, loopt het risico zijn wapens kwijt te spelen. Bij twijfel kan men vooraf een uittreksel strafregister opvragen bij het gemeentebestuur. Eventueel zal eetherstel moeten worden aangevraagd vooraleer de wapens geregistreerd kunnen worden.

Als de aanvrager meerderjarig is en uit het strafregister blijkt dat er geen veroordeling is waardoor wapenbezit is uitgesloten, wordt een voorlopig registratieformulier “model 6” uitgereikt. Het wapen mag dan verder in bezit worden gehouden¹⁶.

De lokale politie zal dan de vergunningsaanvraag doorsturen naar de gouverneur. De diensten van de gouverneur zullen de aanvraag verder onderzoeken en aan de wapenbezitter een ontvangstmelding sturen. De federale diensten bij de gouverneur zullen in eerste instantie bekijken of het wapenbezit mogelijks een gevaar kan inhouden voor de openbare orde. Dit begrip wordt zeer ruim opgevat. Vermeldingen in PV's of geheime politionele informatie, zelfs van jaren geleden, kan leiden tot weigering van de vergunning. Er wordt ook gekeken of er bij de aanvrager eerder een vergunning werd ingetrokken en of de reden voor deze intrekking nog actueel is. Uiteraard zal de vergunning ook niet worden toegekend tijdens de periode dat vergunningen geschorst zijn.

Indien niet aan de voorwaarden voldaan is, zal de politie proberen om het wapen af te nemen. Het KB laat echter ook toe om het wapen te laten neutraliseren of om het over te dragen aan een erkend wapenhandelaar.

Als een wapen wordt afgegeven aan een politieagent dient u hier steeds een bewijsstuk van te ontvangen. Naar aanleiding van de invoering van de wapenwet van 2008 is er immers in verschillende politiezones fraude gepleegd. Politie agenten, die vaak ook zelf wapenverzamelaar zijn, namen vuurwapens over van particulieren. De wapens werden verzameld of verder verkocht¹⁷. Als de politie, al dan niet terecht, meent een wapen te moeten afnemen, dan dient u hier steeds een schriftelijk bewijsstuk van te hebben. Als u dit niet krijgt, kan klacht worden ingediend bij het bevoegde parket of bij het Comité P.

3.2. Vergunningsvoorwaarden

Indien de gouverneur tot het besluit komt dat er geen redenen zijn van openbare orde om de vergunning te weigeren, wordt nagegaan of aan alle in de wet opgesomde voorwaarden voldaan is. Bij de beoordeling van deze voorwaarden heeft de gouverneur, als federaal ambtenaar, een louter uitvoerende taak.

Wapenunie – Union Armes

Op basis van de wapenwet moet aan de volgende voorwaarden moet voldaan worden¹⁸:

- de aanvrager moet meerderjarig zijn;
- niet zijn veroordeeld als dader of medeplichtige wegens misdrijf dat wapenbezit uitsluit;
- niet het voorwerp zijn geweest van een beslissing die een behandeling in een ziekenhuis beveelt (zogenaamde “collocatie”);
- niet geïnterneerd zijn geweest met toepassing van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen, gewoontemisdadigers en plegers van bepaalde seksuele strafbare feiten;
- niet het voorwerp zijn van een lopende schorsing en niet het voorwerp geweest zijn van een intrekking met nog actuele redenen, van een vergunning tot het voorhanden hebben van of het dragen van een wapen;
- slagen voor een proef betreffende de kennis van de toepasselijke regelgeving¹⁹;
- geen meerderjarige persoon samenwonend met de aanvrager verzet zich tegen de aanvraag;
- een wettige reden opgeven voor de verwerving en het voorhanden hebben van het betrokken wapen. Het voorleggen van het formulier model nr. 6 volstaat om de wettige reden te bewijzen²⁰.

Tijdens de overgangperiode (die afloopt op 25 mei 2014) zou een soepeler regeling gelden. Het KB van 8 mei 2013 zegt dat de gouverneur “uitsluitend” moet nagaan of aan de moraliteitsvoorwaarden (tweede tot vijfde voorwaarde)²¹. Het zou dus niet nodig zijn een theoretische proef af te leggen. Ook de toestemming van de inwonende gezinsleden zou niet vereist zijn. Onzes inziens is het KB op dit punt in strijd met de wapenwet²². Het is niet bekend of deze fout gerepareerd zal worden. Om deze reden adviseren wij wapenbezitters die nog geen andere vergunningen hebben (en dus niet aan alle voorwaarden voldoen) om te wachten met aangifte tot over dit punt duidelijkheid is en om de berichten hierover te volgen op onze website.

3.3. Veiligheidsvoorschriften

In de regel gelden voor de opslag van vergunningsplichtige vuurwapens een aantal veiligheidsregels die afhankelijk zijn van het aantal wapens. Meer informatie daarover vindt u op onze website onder de rubriek “regelgeving” – “commentaar”.

Belangrijk is dat de wapens die nu vergunningsplichtig worden (vroegere HFD wapens) niet meetellen om te berekenen hoeveel vergunningsplichtige vuurwapens worden opgeslagen²³. Dit aantal is belangrijk om te bepalen welke veiligheidsmaatregelen genomen moeten worden. Het uitgangspunt is dat er geen bijkomende veiligheidsmaatregelen moeten worden genomen voor de opslag van de voormalige HFD-wapens.

Voor de opslag van voormalige HFD wapens zijn de volgende veiligheidsmaatregelen van toepassing²⁴:

- de wapens zijn ongeladen;
- de wapens en de munitie worden steeds buiten het bereik van kinderen bewaard;
- de wapens en de munitie zijn niet ogenblikkelijk samen toegankelijk;
- de wapens en de munitie worden bewaard op een plaats die geen uiterlijk kenteken draagt dat er zich een wapen of munitie bevindt;

Wapenunie – Union Armes

- het is verboden langer dan noodzakelijk werktuigen die een inbraak kunnen vergemakkelijken achter te laten in de nabijheid van de plaatsen waar wapens worden bewaard.

3.4. Retributies

Bij de aanvraag van een vergunning tijdens de overgangperiode is er geen retributie verschuldigd²⁵.

Zoals het geval is voor alle houders van een wapenvergunning, zal ook de houder van een wapenvergunning die is afgegeven onder de overgangsregeling om de vijf jaar gecontroleerd worden.

Voor het uitvoeren van deze vijfjaarlijkse controle zal een retributie van EUR 85 (geïndexeerd tot EUR 97,09 voor 2013) verschuldigd zijn. Deze retributie kan slechts één keer per 5 jaar worden opgevraagd.

4. AANVRAAG VAN EEN ERKENNING ALS VERZAMELAAR

De wapenwet bevat een bijzonder regime voor wapenverzamelaars waardoor ze geen vergunning hoeven aan te vragen voor bijkomende aanwinsten in hun verzameling. Erkende verzamelaars kunnen bijkomende wapens verwerven op basis van een erkenning. Ze dienen de wapens in te schrijven in een register.

Wie in het bezit is van minstens vijf voormalige HFD wapens die vergunningsplichtig worden, kan er belang bij hebben om een erkenning als verzamelaar aan te vragen. Vooral voor wapenbezitters die een verzameling verder willen uitbouwen is een erkenning nuttig. Zij besparen dan EUR 97,09 per vergunningsaanvraag.

Let wel: een erkenning als verzamelaar is geen handelaarserkenning. Verzamelaars die systematisch de vroegere HFD-wapens opkopen met de bedoeling om ze dan later, al dan niet met winst, door te verkopen aan anderen houden zich bezig met wapenhandel. Daarvoor is een erkenning als wapenhandel vereist. Tijdens de wijziging van de wapenwet in 2006 kochten sommige verzamelaars soms honderden wapens in die ze dan geleidelijk aan terug op de markt brachten. Dergelijke praktijken zullen dit keer worden opgevolgd.

4.1. Voorwaarden

Om een erkenning aan te vragen moet aan de volgende voorwaarden voldaan zijn²⁶:

- De kandidaat verzamelaar mag niet veroordeeld zijn voor een misdrijf waardoor wapenbezit wordt uitgesloten;
- Ook hier moet voldaan worden aan alle moraliteitsvoorwaarden en kan de erkenning worden geweigerd om redenen van openbare orde;

Wapenunie – Union Armes

- De erkende verzamelaar moet een thema opgeven dat “de uitbreiding van het museum of de verzameling rechtvaardigt en tevens beperkt”. We kunnen hierbij denken aan een verzameling van wapens gefabriceerd of gepatenteerd in een bepaalde periode, aan wapens die gebruikt werden door een bepaald leger, tijdens een bepaalde historische periode, tijdens een bepaald conflict, etc... Tevens kan een thema worden gekozen in functie van de manier waarop de wapens vervaardigd zijn of van een technische ontwikkeling in de bewapening. Ook het aanleggen van een verzameling die de ontstaansgeschiedenis van een modern wapen illustreert kan een mogelijk thema zijn. Het thema mag echter niet te ruim zijn, het moet steeds mogelijk zijn om de grens van de verzameling af te bakenen aan de hand van het opgegeven thema. Het thema dient te worden gekozen bij de aanvraag van de erkenning. Het is dus zaak een thema te kiezen dat alles omvat wat men wil verzamelen in de toekomst. Het is ook mogelijk om een nieuwe erkenning te vragen waarbij het thema wordt uitgebreid. Omgekeerd kan de gouverneur, in het kader van de aanvraag van de erkenning, het thema beperken indien het “te ruim” of “onverantwoord” lijkt.

Er wordt aangenomen dat de wapens die voorheen op de HFD-lijst stonden een geldig verzamelthema kunnen zijn²⁷. In een infolder uitgegeven door de FOD Justitie wordt aangekondigd dat een “grote soepelheid” zal worden gehanteerd bij het beoordelen van het verzamelthema. De vraag is echter of de Vlaamse gouverneurs zich aan deze instructie van de minister zullen storen.

Meer informatie over het statuut van de erkende verzamelaars vindt u bij de vzw Belgische Vereniging van Vlaamse Wapenverzamelaars.

4.2. Registratie voormalige HFD wapens

De aanvraag van een erkenning als verzamelaar is voldoende om in orde te zijn met het nieuwe besluit. Het is dan niet meer nodig om de wapens aan te bieden bij de lokale politie.

Erkende verzamelaars moeten een register model A bijhouden waarin alle wapens worden ingeschreven. Jaarlijks moeten ze een kopie van dit register overmaken aan de gouverneur bevoegd voor de vestigingsplaats.

4.3. Veiligheidsmaatregelen

Vermits de voormalige HFD wapens niet meetellen voor de berekening van het aantal wapens, moeten geen bijkomende veiligheidsmaatregelen worden genomen door verzamelaars die uitsluitend voormalige HFD wapens opnemen in hun verzameling.

Zodra ze ook andere vuurwapens opnemen, moeten ze voldoen aan de veiligheidsvoorwaarden voor een opslagplaats klasse G.

4.4. Retributies

Bij de aanvraag van een verzamelingerkenning is een retributie van EUR 150 (geïndexeerd tot EUR 171,34). Deze retributie is een tweede keer verschuldigd bij afgifte van de erkenning. Momenteel bedraagt de totale retributie voor een verzamelerkenning dus EUR 342,68.

Wapenunie – Union Armes

Ook erkende verzamelaars worden aan een vijfjaarlijkse controle onderworpen. Voor deze controle dient eens per vijf jaar een bedrag van EUR 300 (thans geïndexeerd tot EUR 342,68) te worden betaald.

VERWIJZINGEN

¹ Wij denken bijvoorbeeld aan een schending van art. 108 GW in de mate dat in het KB wordt afgeweken van de wettelijke vergunningsvoorwaarden (zie hierna eindnoot 21). Ook is er onzes schending van substantiële vormvereisten vermits in art. 3, §1, tweede lid van het KB bepaald wordt op welke manier erkende personen hun wapens moeten registreren. Artikel 35, 6° van de wapenwet vereist een bij ministerraad overlegd besluit. De aanhef van het KB maakt echter geen melding van een beraadslaging van de ministerraad. Dezelfde opmerking geldt voor het gebruik van het model 6 voor de registratie. Luidens art. 35, 2° wapenwet vereist het wijzigen van de voorwaarden voor afgifte van de documenten die in de wapenwet geregeld zijn een bij ministerraad overlegd KB.

² Gelukkig kan de burger hier vaak rekenen op begrip van de strafrechter. In tal van vonnissen en arresten worden burgers vrijgesproken omdat het hof of de rechtbank tot het besluit komt dat er geen “opzet” is bij de overtreding van de wapenwet omdat er teveel twijfel is over de manier waarop de wetgeving moest worden toegepast. Vaak nemen ook de diverse overheidsdienst tegenstrijdige standpunten in waardoor een burger niet verweten kan worden dat hij niet op de hoogte was van de wetgeving. Zie b.v. Corr. Hasselt, 15 maart 2013 (niet gepubliceerd, te raadplegen op www.wapenunie.be)

³ Koninklijk Besluit van 8 mei 2013 tot wijziging van het Koninklijk Besluit van 20 september 1991 betreffende de vuurwapens met historische, folkloristische of decoratieve waarde en de vuurwapens die voor het schieten onbruikbaar zijn gemaakt, BS 15 mei 2013

⁴ Art. 6 wet betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en inwerkingtreden van wetten en verordeningen, BS 21 juni 1961

⁵ Art. 3, §3, 1° wapenwet

⁶ Art. 1, 6° Koninklijk Besluit van 20 september 1991 betreffende de vuurwapens met historische, folkloristische of decoratieve waarde en de vuurwapens die voor het schieten onbruikbaar zijn gemaakt

⁷ Art. 12, 1° wapenwet en art. 1, 7° MB van 15 maart 2007 tot bepaling van de lijst van vuurwapens ontworpen voor het sportschieten, waarvoor houders van een sportschutterslicentie vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht.

⁸ Art. 2 Koninklijk Besluit van 20 september 1991 betreffende de vuurwapens met historische, folkloristische of decoratieve waarde en de vuurwapens die voor het schieten onbruikbaar zijn gemaakt

⁹ Art. 2, 5° KB tot uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, BS 7 januari 2007

¹⁰ Art. 2, 2° KB tot uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens; Zie ook onze memo over de vijfjaarlijkse controle en het bewijs van de wettige reden onder de rubriek “regelgeving” – “commentaar”

¹¹ Art. 12, 2° wapenwet en art. 1 MB van 15 maart 2007 tot bepaling van de lijst van vuurwapens ontworpen voor het sportschieten, waarvoor houders van een sportschutterslicentie vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht

¹² Art. 25, §5 KB 20 september 1991 tot uitvoering van de wapenwet; zie ook hoofdstuk 23 omzendbrief van 25 oktober 2011 over de toepassing van de wapenwetgeving

¹³ Art. 12, 1° wapenwet

¹⁴ Art. 3, §2 KB van 8 mei 2013 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 september 1991 betreffende de vuurwapens met historische, folkloristische of decoratieve waarde en de vuurwapens die voor het schieten onbruikbaar zijn gemaakt BS 15 mei 2013

¹⁵ Zie art. 5, §4 wapenwet

¹⁶ Art. 3, §2 KB van 8 mei 2013 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 september 1991 betreffende de vuurwapens met historische, folkloristische of decoratieve waarde en de vuurwapens die voor het schieten onbruikbaar zijn gemaakt BS 15 mei 2013

¹⁷ Comité P, jaarverslag 2010 punt 15.2, de raadplegen op <http://www.comitep.be/2010/NL/rapport/2010NL.pdf>

¹⁸ Art. 11, §3 wapenwet

¹⁹ Vermits de wettige reden “historische verzameling” het bezit van munitie beperkt tot één patroon per wapentype, nemen wij aan dat de vergunningsaanvraag voor het overige geen betrekking heeft op munitie zodat, op basis van art. 11, §4, derde lid, 2° wapenwet er een vrijstelling is van de praktische proef

²⁰ Art. 3, §3 KB 8 mei 2013

²¹ Art. 3, §2, “° KB 8 mei 2013

²² De wapenwet voorziet in geen enkele bepaling die de Koning ertoe machtigt om vrijstelling te verlenen voor het voldoen van sommige vergunningsvoorwaarden (schending van art. 108 Grondwet). Uit artikel 17 van de wapenwet kan onzes inziens enkel worden afgeleid dat de vergunning gratis wordt afgegeven. Het Grondwettelijk Hof bevestigde eerder dat niet kan worden aangenomen dat de wetgever beoogd heeft dat bij indeling van een wapen onder de categorie van de vergunningsplichtige wapens niet zou moeten voldaan worden aan de in artikel 11 wapenwet opgesomde voorwaarden (Grondwettelijk Hof, arrest 2007/154, randnr. B.56.1).

²³ Art. 4 KB 8 mei 2013

²⁴ Art. 11, §2 KB 24 april 1997 tot bepaling van de veiligheidsvoorwaarden bij het opslaan, het voorhanden hebben en het verzamelen van vuurwapens of munitie.

²⁵ Art. 17, eerste lid wapenwet, speciaal voor dit doel gewijzigd door art. 33 Wet van 27 december 2012 houdende diverse bepalingen betreffende justitie (1), BS, 31 januari 2013

²⁶ Art. 6 wapenwet

Wapenunie – Union Armes

---

²⁷ Art. 3, §2, tweede lid KB 8 mei 2013 stelt dat reeds erkende verzamelaars de wapens kunnen inschrijven in hun registers zonder dat ze daarbij met hun thema rekening moeten houden. Om discriminatie te vermijden, moet ook worden aangenomen dat de vroegere HFD wapens steeds binnen een verzamelthema moeten kunnen passen.